Р Е Ш Е Н И Е
№ 45947

гр. София, 23.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 23.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Ана Методиева

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **10923** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ана Методиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите (НАП), подадена чрез И. К., срещу Решение № 2583 от 08.07.2026 г., постановено по НАХД № 3146/2026 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 99 състав. С решението е отменено Наказателно постановление № 826809-F818644 от 14.05.2025 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което на „НОВАТЕЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 97а, ал. 4 от Закона за хазарта (ЗХ) е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 лева, за нарушение на чл. 17, ал. 6, изречение шесто ЗХ.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. Касаторът оспорва доказателствените изводи на районния съд, като поддържа, че съдебно-техническата експертиза установява състоянието на мрежата единствено към момента на експертното изследване, а не към датата на проверката. Сочи, че вещото лице не е изследвало архивни конфигурации, журнали на промените, резервни копия и други исторически технически данни, позволяващи да се установи кога е въведено ограничението на достъпа. Според касатора липсата на данни за последващи промени не позволява да се приеме, че констатираните през 2026 г. настройки са съществували и при проверката. Поддържа, че констативният протокол, фотоснимките и показанията на проверяващите установяват реален достъп до сайта към проверявания момент и не са опровергани с обективни технически данни.

Касаторът оспорва и тълкуването на чл. 17, ал. 6 ЗХ. Твърди, че задължението за спиране на достъпа е императивно и законът не допуска изключение за вътрешните мрежи на предприятията. Според него достъп до забранената страница не следва да има никое лице от територията на Република Б., включително служителите на дружеството. Позовава се на Решение № 3752 от 19.10.2025 г. по НАХД № 8120/2025 г. на СРС и поддържа, че предходното връщане на настоящото дело за ново разглеждане е било за изясняване на фактите, без касационният съд да е разрешил въпроса за обхвата на задължението. Излага съображения за спазени срокове по чл. 34, ал. 2 ЗАНН и за наличие на всички изискуеми реквизити на АУАН и наказателното постановление.
Прави искане за отмяна на въззивното решение и потвърждаване на наказателното постановление. Претендира юрисконсултско възнаграждение за четирите съдебни производства. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение. Касаторът се представлява от юрисконсулт К..
Ответникът – „НОВАТЕЛ“ ЕООД, чрез адв. И. Т., оспорва касационната жалба с писмен отговор и в съдебното заседание. Поддържа, че задължението по чл. 17, ал. 6 ЗХ се отнася до предоставянето на обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги и не обхваща отделната вътрешна инфраструктура за собствени нужди. Позовава се на определенията в Закона за електронните съобщения (ЗЕС), на частния характер на отразените при проверката DNS адреси 192.168.22.19 и 192.168.22.21 и на експертното разграничение между офисната мрежа и публичните услуги. Счита, че липсата на исторически логове не прехвърля доказателствената тежест върху санкционираното лице, а протоколът, снимките и свидетелските показания не доказват достъп през обществената услуга. Оспорва последователността на показанията на свидетеля С. и се позовава и на показанията на В. Д. при първото разглеждане на делото. Изтъква, че НАП не е поискала допълнителна или повторна експертиза, и се позовава на чл. 220 АПК и на изпълнените указания по КАНД № 11435/2025 г. Поддържа и предходните си възражения за компетентността, връчването на АУАН, индивидуализацията на нарушението, неизясняването на спорните технически обстоятелства в административнонаказателното производство и приложението на чл. 28 ЗАНН.
Прави искане обжалваното решение да бъде оставено в сила. Претендира разноски въз основа на представен списък.
Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и за оставяне в сила на решението на СРС.
Административен съд София-град, XIX касационен състав, след като обсъди доводите на страните, събраните по делото доказателства и извърши служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, приема следното:
Касационната жалба е процесуално допустима – подадена е в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Настоящото производство е второ касационно разглеждане на спора. С Решение № 3544 от 01.10.2025 г. по НАД № 9072/2025 г. СРС, 93 състав, е потвърдил наказателното постановление. С Решение № 7260 от 23.02.2026 г. по КАНД № 11435/2025 г. АССГ, IV касационен състав, е отменил решението и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав. Отмяната е обусловена от отказа да бъде допусната поисканата съдебно-техническа експертиза и от неизясняването дали установеният достъп е осъществен през вътрешната инфраструктура на дружеството или през публичната такава и дали при предоставянето на обществени мрежи и/или услуги е спрян достъпът до процесния сайт.

От установеното от въззивния съд се изяснява, че с Решение № Р-ЦУ-120 от 20.06.2024 г. изпълнителният директор на НАП е разпоредил преустановяване на организирането на хазартни игри на посочени интернет страници без действащ лиценз по ЗХ, сред които https://icebet.casino. Решението е публикувано на интернет страницата на НАП на 21.06.2024 г. След непредприемане на изисканото преустановяване в тридневния срок и по искане на изпълнителния директор на НАП председателят на СРС е издал Разпореждане № РД-30-101 от 10.07.2024 г. С него на всички предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, е разпоредено в срок до 24 часа от публикуването му да спрат достъпа от територията на Република Б. до изброените интернет страници и техните домейни, включително до процесната страница. Разпореждането е публикувано на интернет страницата на НАП на 12.07.2024 г.
В изпълнение на Заповед № З-ЦУ-30-350 от 19.03.2025 г. е извършена проверка в офиса на „НОВАТЕЛ“ ЕООД в [населено място], [улица]. Съгласно АУАН, Протокол за извършена проверка, серия АА № 0162384, и приложение № 1 към него тя е извършена на 22.04.2025 г. В приложение № 1 е посочено, че чрез служебен преносим компютър проверяващите са се свързали към безжичната мрежа „Novatel Guest“, с IP адрес 95.158.128.130 и DNS сървъри 192.168.22.19 и 192.168.22.21, и са отворили https://icebet.casino. В НП като дата на проверката е записана 26.03.2025 г., като същевременно са посочени протоколът и приложението от 22.04.2025 г.
За констатираното е съставен АУАН № F818644 от 22.04.2025 г., предявен и връчен същия ден на пълномощника на дружеството М. А. Х.. В акта е направено възражение, че достъпът е установен само през вътрешната мрежа за обучение на инженерния персонал, а проверката извън нея е установила липса на достъп до сайта. Подадено е и писмено възражение, заведено в НАП на 30.04.2025 г.
На 14.05.2025 г. изпълнителният директор на НАП е издал процесното НП. И в АУАН, и в НП като дата на нарушението е посочена 13.07.2024 г.
При новото разглеждане СРС е разпитал актосъставителя и е приел съдебно-техническа експертиза, изготвена от Н. Н. Х.. Според заключението адресите 192.168.22.19 и 192.168.22.21 са частни адреси по RFC 1918 и не се маршрутизират пряко в публичния интернет. Изследваните сървъри обслужват вътрешната инфраструктура и домейна novatel.intra, отделни са от публичната DNS услуга и не са достъпни извън вътрешната мрежа. Установени са и механизъм за обновяване на ограниченията за посочените от НАП сайтове и липса на достъп до процесния сайт при експертното изследване. При изслушването на 02.07.2026 г. вещото лице е уточнило, че логовете се съхраняват седем дни и че не може да възстанови състоянието на настройките и достъпността на сайта към проверката на НАП.
Въз основа на тези доказателства районният съд е приел, че не е доказано неизпълнение на задължението при предоставянето на обществената услуга. Изложил е и съображения, че при липса на данни за последваща промяна установеното от вещото лице техническо състояние следва да се отнесе към момента на проверката. Отхвърлил е възраженията за некомпетентност, нередовно връчване на АУАН, неспазени срокове и недостатъчна индивидуализация на нарушението, но е отменил наказателното постановление поради недоказаност на състава от обективна страна.
Решението е правилно като краен резултат, по следните съображения:
Съгласно приложимата към вмененото деяние редакция на чл. 17, ал. 6 ЗХ предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да спрат достъпа до съответните интернет страници в срок до 24 часа от публикуване на разпореждането на съда. За неизпълнение на това задължение чл. 97а, ал. 4 ЗХ предвижда имуществена санкция за предприятие, предоставящо такива мрежи и/или услуги. Отговорността на юридическото лице

е обективна, но това не освобождава наказващия орган от задължението да докаже всички факти, осъществяващи състава на нарушението.
П. обхват на задължението следва да се определи съобразно качеството и дейността на посочените в закона предприятия. По § 1, т. 39 от ДР на ЗЕС обществена е мрежата, използвана изцяло или основно за предоставяне на обществени електронни съобщителни услуги, позволяващи пренос на информация между крайни точки на мрежата. По т. 40 обществени са услугите, достъпни за цялото общество, а т. 27 определя крайната точка като физическата точка, в която крайният ползвател получава достъп до обществената мрежа.
Качеството на дружеството на доставчик не приравнява всяко използване на интернет в негов офис на предоставяне на обществена електронна съобщителна услуга. Необходимо е да бъде доказано, че достъпът е останал възможен при осъществяване на дейността, по повод на която предприятието е адресат на задължението. Нормата не установява самостоятелна обща забрана за всяко използване на интернет от служителите му независимо от характера на техническата среда. Решаващи са предназначението на конкретната мрежа и връзката с обществената услуга. В случая установеното от СРС разграничение се основава на съвкупната преценка на документираните при проверката DNS адреси, свидетелските показания и техническото заключение. Посочването в приложението към протокола и на външния IP адрес 95.158.128.130 не доказва само по себе си, че проверката възпроизвежда условията на обществената услуга, предоставяна на клиентите. Документирано е използването на вътрешните DNS адреси, без отделно установяване на достъп през публичната услуга.
Императивният характер на задължението не премахва необходимостта да бъде доказано неизпълнение в неговия предметен обхват. Целта за ограничаване на нелицензирания онлайн хазарт не позволява чрез разширително тълкуване да се допълват признаците на административното нарушение. Не е достатъчно проверяващите да са се намирали на територията на Република Б. и служители на дружеството да са могли да отварят сайта през офисната мрежа, без да е установена връзката на този достъп с предоставянето на обществена мрежа или услуга. За съставомерността не е необходимо достъпът да е възможен за всички потребители, но е необходимо да е доказан именно чрез предоставяната обществена услуга.
Неправилен е изводът на СРС, че липсата на данни за последващи промени доказва идентичност на настройките към проверката и към експертизата. Тази липса не установява положително непроменено състояние на системата. Вещото лице изрично е ограничило възможността си да възстанови историческите настройки. Следователно само експертизата не доказва своевременно блокиране на сайта към 13.07.2024 г. или към проверката през 2025 г. Ограничението на експертното заключение относно историческите настройки обаче не променя изясняването на отразените още при проверката адреси и на разграничението между офисната среда и публичната услуга. Протоколът, екранните снимки и показанията на С. установяват отваряне на сайта през предоставената при проверката мрежа. От тях обаче не следва без допълнителна техническа основа, че достъп е бил възможен чрез обществената услуга. Приложението към протокола удостоверява използването на конкретните вътрешни DNS адреси, а не отделно тестване на публичните DNS сървъри.
Тежестта за доказване на административнонаказателното обвинение е върху наказващия орган – чл. 103 НПК във връзка с чл. 84 ЗАНН. Протоколът и АУАН нямат обвързваща съда доказателствена сила, а липсата на запазени логове не създава презумпция за неизпълнение. Обективната отговорност на юридическото лице не освобождава органа от доказване на нарушението. В този смисъл е и посоченото от ответника Решение № 19522 от 20.05.2026 г. по КАНД № 2902/2026 г. на АССГ.

Изброяването от касатора на неизследвани архивни конфигурации, резервни копия и журнали не установява пропуснато конкретно доказателствено действие. Не е посочен наличен източник, който съдът е отказал да изследва или чрез който историческите данни действително могат да бъдат възстановени. След разясненията за срока на съхраняване на логовете страните не са направили други доказателствени искания. Това не прави заключението необоримо и не освобождава съда от служебните му задължения, но липсва основание да се приеме, че изясняването на спора е останало непълно поради пропуснато достъпно доказателство.

Неизпълнението следва да бъде доказано и към посочената в АУАН и НП дата 13.07.2024 г. – във връзка с изтичането на 24-часовия срок след публикуването на съдебното разпореждане. Установеният през април 2025 г. достъп през офисната среда не доказва сам по себе си неизпълнение чрез обществената услуга към вменения момент. Не се заменят датата и фактическото обвинение с констатациите към по-късен момент. Спазването на сроковете за съставяне на акта не преодолява тази доказателствена непълнота.

Неоснователни са поддържаните от ответника възражения за некомпетентност и нередовно предявяване на АУАН. К. С. е включен сред длъжностните лица, определени със Заповед № 3-ЦУ-30-350 от 19.03.2025 г. да проверят именно дружеството в периода 24.03.–24.04.2025 г., а НП е издадено от изпълнителния директор на НАП съобразно чл. 90, ал. 3 ЗХ. Пълномощното от 14.04.2025 г. овластява М. Х. да представлява дружеството пред НАП и да подписва и получава всякакви документи от държавните органи. АУАН му е предявен и връчен срещу подпис на 22.04.2025 г., с отразено възражение. Не е налице предявяване на лице без представителна власт.

Спазени са и сроковете по чл. 34, ал. 2 ЗАНН за нарушения на нормативни актове, уреждащи хазартната дейност: актът от 22.04.2025 г. е съставен преди изтичането на шест месеца от откриването на нарушителя и на пет години от вмененото деяние. НП е издадено и в шестмесечния срок по чл. 34, ал. 3 ЗАНН. Мястото на проверката и дейността е индивидуализирано чрез офиса на посочения адрес, а предметът на неизпълнението, интернет страницата, съдебното разпореждане и датата на деянието са посочени. Разминаването за датата на проверката – 26.03.2025 г. в НП и 22.04.2025 г. в първичните документи – не променя изрично вменената и в двата акта дата 13.07.2024 г. и при съвпадащите номер на преписката, протокол и конкретен сайт не създава неяснота за коя констатация се води защитата.

Не се споделя общото възражение на ответника, че НАП няма право да проверява техническата среда в офис на доставчик. Мястото на проверката не определя само по себе си нито законосъобразността, нито характера на мрежата. По чл. 52, ал. 4 ЗАНН наказващият орган следва да изясни спорните обстоятелства, като в НП възражението за вътрешната мрежа е обсъдено, но е отхвърлено въз основа на разбирането за всеобщ обхват на забраната. Липсата на техническа експертиза в административната преписка не е сама по себе си неотстраним процесуален порок. Специалните въпроси могат да бъдат изяснени в съдебното производство, както е сторено при новото разглеждане. Недоказаността след съвкупната преценка на доказателствата обаче е основание санкцията да не бъде потвърдена.

При недоказан състав на нарушението не се достига до преценка за маловажен случай по чл. 28 ЗАНН и за индивидуализация на санкцията.

Отмяната на НП обуславя правото на дружеството на разноски по чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 1 АПК. За настоящото производство е доказано адвокатско възнаграждение от 1920,00 евро с ДДС. Искането на касатора за намаляване на сумата съобразно чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 е неоснователно. Тарифното посочване не замества индивидуалната преценка по чл. 63д, ал. 2 ЗАНН. Защитата включва подробен отговор на жалбата, анализ на техническото заключение и времевите му ограничения, съпоставка с предходното касационно решение и

сходния спор, както и участие в откритото заседание. Техническият предмет, засегнатият интерес и този обем на защитата обосновават присъждане на платените разноски в пълен размер.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2583 от 08.07.2026 г., постановено по НАХД № 3146/2026 г. по описа на Софийския районен съд.
ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, с адрес: [населено място], [улица], да заплати на „НОВАТЕЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], п.к. 1756, район „В.“, [улица], разноски по делото в размер на 1920,00 (хиляда деветстотин и двадесет) евро.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: